

שנטקלר

צרפתי. מאת אדמונד רוסטאן*)

שנטקלר

הביטי בפני, ונסי למצוא אהובתי.
בתמונת גופי אות לגורלי ותעודתי.
בקומתי קו עקום, כשאני משתרע.
הוא כפוף פחוצצרה, אשר בה ציד תוקע.
ראי כי גרוני נוצר להוציא קול הברות.
כמו שעשוי לשחות עוף הגדל בנהרות.
הביטי עוד, כי בהיותי זקוף בגאונני.
אני מחטט בצפרני בעודי עומד על מכונני.
וכמחפש דבר באדמה אני נראה לעתים...

פסיונה

אמנם כן; חשבתני שאתה מבקש פתים?

*) Edmond Rostand, „Chantecler“, Acte Deuxième,
Scène III: „Regarde moi, Faisane, et s'il se peut,
Tâche de découvrir toi-même, peu à peu,
Cette vocation dont ma forme est le signe“.

שנטקלר-התרנגול מבאר לאהובתו הפסיונה המאלצת אותו לגלות
לה סודו, איך הוא פועל את המפעל הגדול וקירא את קריאתו היוצרת
אור בכל בוקר).

ובשמלתה האם: "חמול נא, השאיר לי הצעירה!
"חוס-נא! רק זאת הקטנה" התחננה, "רק זאת האחת!"

עודה זועקת - וגם הצעירה מתה. בין הפגרים

1 בדד ישבה, בין פגרי בנים ובנות ואישה.

קפאה מיגון ואבל, אף שערה לא ינע ברוח;

אין טפת דם בפנים החורים, עששו הרואות.

מלחיה ומכל תמונתה אפסו החיים.

אף בפיה אל חכה מרב אבל דבקה לשונה.

1 היה כל בשרה לקרח, חדלה התנועה בגידים

לא עוד תרים הצואר, לא תטה עוד את הזרועות.

רגל לא תניד עוד, היו גם לב וכליות לאבן.

אולם בוכה היא תמיד; אל ארצה נשאה וסער.

שם בראש סלע הושיבה לנצח, ועד היום שמה

נוזלות מאין הפוגות הדמעות מעיני השיש*).

*) Exanimes inter natos natasque virumque.
Deriguit malis. Nullos movet aura capillos,
In vultu color est sine sanguine, lumina maestu,
Stant inmoti genis: nihil est in imagine vivum.
Ipsa quoque interius cum duro lingua palato
Congelat, et venae desistunt posse moveri;
Nec flecti cervix nec brachia reddere motus
Nec pes ire potest: intra quoque viscera saxum est,
Flet tamen, et validi circumdata turbine venti
In patriam rapta est; ibi fixa cacumine montis
Liquitur, et lacrimas etiam nunc marmora manant.

